

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ชุมพร ยงกิตติกุล. การวัดทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ชูชัย สมิทธิไกร. จิตวิทยาการฝึกอบรมบุคคลากร. เชียงใหม่ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538.
- เทพ สงวนกิตติพันธ์. ผลของการฝึกการแสดงออกที่เหมาะสมแบบกลุ่มตามแนวของเลนินและจาวู โบวีกีต่อพฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของหัวหน้างาน. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- นัยนา รัตนมาศทิพย์. ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์สต่อการลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยมะเร็งในช่วงการรับรังสีรักษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- พรรณราย ทรัพย์ประภา. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2529.
- ภาภรณ์ วนะภูติ. ผลของกลุ่มจิตสัมพันธ์ต่อการเพิ่มขึ้นของค่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในแบบ วัดไฟโซบี. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2534.
- มนัส จินตนะดิลกกุล. การอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยการแนะแนว สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยหอการค้า, 2540.
- สามัญศึกษา, กรม. เทคนิคการแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2527.
- สามัญศึกษา, กรม. การแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2534.
- โสรัช โพธิ์แก้ว. เอกสารประกอบการเรียนจิตวิทยาการปรึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการ ปรึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536. (อัดสำเนา)

โลวีร์ โปธิแก้ว. เอกสารประกอบการสอนวิชาทฤษฎีและเทคนิคในการปรึกษาเชิงจิตวิทยาการปรึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536. (อัดสำเนา)

ัจจวรา บัวเลิศ. ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์สต่อความเครียดในญาติผู้ป่วยโรคจิตเภท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต - สาขาจิตวิทยาการปรึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

อารี เพชเช็ด. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

ภาษาอังกฤษ

Albrecht, T.L. and Adelman, M.B. Communicating Social Support. USA : Sage Publications, Publisher, 1987.

Arnold, H.J., and Feldman, D.C. Organizational. USA : McGraw-Hill, Inc., 1986.

Attwood, M. Personnel Management. London : Macmillan Education Limited, Publisher, 1989.

Beach, D.S. Personnel. (2 nd. ed.) USA : Macmillan Company Inc., 1970.

Beach, D.S. Personnel : The Management of People at Work. USA : Macmillan Publishing Company Inc., 1975.

Blem, M.L., and Balinsky, B. Counseling and Psychology. Tokyo : Prentice-Hall Inc., 1961.

Capuzzi, D., and Gross, D.R. Introduction to Counseling : Perspectives for The 1990s. USA : Allyn and Bacon, Inc., 1991.

Capuzzi, D. Counseling and Psychotherapy : Theories and Intervention. USA : Prentice-Hall Inc., 1996.

Carkhuff, R.R. Helping & Human Relations. USA : Holt, Rinehart and Winston Inc., 1969.

Carkhuff, R.R., and Truax, C.B. Toward Effective Counseling and Psychotherapy : training and Practice. USA : ALDINE Publishing Company, Publisher, 1967.

Carkhuff, R.R., and Berenson, B.G. Beyond Counseling and Therapy. (2 nd. ed.) USA : Holt, Rinehart and Winston Inc., 1969.

- Corey, G. Theory and Practice of Group Counseling. (2 nd. ed.) USA: Brook/Cole, Publisher, 1985.
- Corsini, R.J., and Wedding, D. Current Psychotherapies. (4 th. ed.) USA F.E. Peacock Publishers Inc., 1989.
- Crolly, J.P. Human Relation in Industry : People at Work. USA : Prentice-Hall Inc., 1989.
- Daoud, A. The Effect of Training High School Student in International Communications Skills on their Achievement, Self-esteem, and Interpersonal Problem-solving. Ph.D. dissertation, University of South Carolina, 1990.
- Dubrin, A.J. Human Relation : A Job Oriented Approach. (5 th. ed.) USA : Prentice-Hall Inc., 1989.
- Gazda, G.M. Group Counseling : A Developmental Approach. (4th. ed.) Boston : Allyn and Bacon Inc., 1984.
- Gellerman, S.W. The Management of human relations. New York : Holt, Rinehart and Winston Inc., 1966.
- Halloran, J. Applied Human Relationships : An Organizational Approach. (2 nd. ed.) USA : Prentice-Hall Inc., 1983.
- Hansson, G., and O'Dricoll, M. Roles for Industrial/Organizational Psychologists : A Survey of New Zealand Managerial Personnel. New Zealand Journal of Psychology. 22(1993) : 9-18.
- Ivey, A.E. ; Ivey, M.B., and Simek-Morgan, L. Counseling and Psychotherapy : A Multiculture Perspective. (3 rd. ed.) USA : McGraw-Hill Inc., 1971.
- Johnson, D.W. Reaching Out : Interpersonal Effectiveness and Self-actualization. USA : Prentice-Hall Inc., 1983.
- Johnson, D.W., and Johnson, F.R. Joining Together : Group Theory and Group Skills. (3 rd. ed.) USA : Prentice-Hall Inc., 1987.
- Koike, H., and others. Communication Openness, Satisfaction, and Length of Employment in Japanese Organizations. Communication Research Reports. 5 (1988) : 97-102.

- Koontz and O'Donnell. Study guide and cases for principles of management. USA : McGraw-Hill Inc., 1968.
- Laird, A.D. Psychology : Human Relations and Work Adjustment. (6 th. ed.) USA : McGraw-Hill Inc., 1983.
- McCormick, E.J., and Ilgen, D. Industrial Psychology. (7th.ed.) USA : Prentice-Hall Inc., 1942.
- Milkovich, G.T., and Boudreau, J.W. Personnel : Human Resource Management. (5 th. ed.) USA : Business Publications Inc., 1988.
- Muchinsky, P.M. Psychology Applied to Work. (4th. ed.) USA : Wadsworth Inc., 1993.
- Olsen, D.A. and Tetrick, L.E. Organizational Restructuring : The Impact on Whole Perception, Work Relationships and Satisfaction. Journal of Group and Organization Studies. 13 (1988) : 374-388.
- Ohlsen, M.M. ; Hurne, A.M., and Lawe, C.F. Group Counseling. (2nd. ed.) USA : Holt, Rinehart and Winston Inc., 1977
- Patterson, C.H. Theory of Counseling and Psychotherapy. (3 rd. ed.) USA : Maryland Linotype Composition Company Inc., 1980.
- Richards, M. Business Organisation. London : NCC Blackwell Limited, Publisher, 1991.
- Roger, C.R. Counseling and Psychology. Boston : Houghton-Mifflin Inc., 1942.
- Roger, C.R. Client-Centered Therapy. Boston : Houghton-Mifflin Inc., 1951.
- Roger, C.R., and Dymond, R.F. Psychotherapy and Personality Change. USA : The University of Chicago, Publisher, 1954.
- Roger, C.R. On Becoming a Person. Boston : Houghton-Mifflin Inc., 1961.
- Roger, C.R., Freiberg, H.J. Freedom to Learn. USA : Macmillan College Publishing Company Inc., 1969.
- Roger, C.R. Carl Rogers on Encounter group. USA : Harper & Row Inc., 1970.
- Roger, C.R. Rogers on Personal Power. London : Constable and Company Limited, Publisher, 1978.
- Roger, C.R. A Way of Being. Boston : Houghton-Mifflin Inc., 1980.

Robinson, J.P. ; Shaver, P.R., and Wrightsman, L.S. Measures of Personality and Social Psychological Attitudes. USA : Academic Press Inc., 1991.

Tainsri, R. and Axelson, J.A. Group Sensitivity Training with Thai Workers and Managers as A Process to Promote Inter- and Intrapersonal Relations, and Work Performance. International Journal for the Advancement of Counseling. 13 (1990) : 219-226.

Schein, E.H. Organizational Psychology. USA : Prentice-Hall Inc., 1980.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่ามัธยฐานเลขคณิต ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

- เมื่อ $\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร

$$SD = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N-1}}$$

- เมื่อ SD = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ย
 $\sum (X - \bar{X})^2$ = ค่ากำลังสองของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคนกับคะแนนเฉลี่ย
 N = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

สภามหาวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. การคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left(1 - \frac{\sum S_t^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง

N = จำนวนข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนผู้รับการทดสอบทั้งหมด

4. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานเลขคณิตหรือคะแนนเฉลี่ยที่มีความสัมพันธ์กันของคะแนนที่ถูกวัดก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

ชั้นแห่งความอิสระ $df = N - 1$

เมื่อ $\sum D$ = ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

$\sum D^2$ = ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N = จำนวนคู่

5. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนที่วัดหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (t-test) ของกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1 - 1) S_1^2 + (N_2 - 1) S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}}$$

ขั้นแห่งความอิสระ $df = N_1 + N_2 - 2$

เมื่อ $X_1 = \frac{\sum X_1}{N_1} = \text{คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง}$

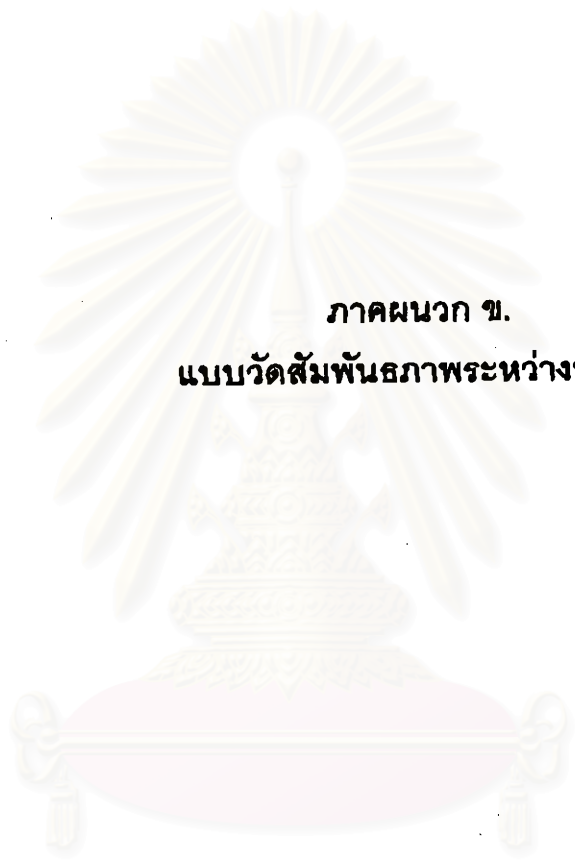
$X_2 = \frac{\sum X_2}{N_2} = \text{คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม}$

$S_1 = \frac{(X_1 - \bar{X}_1)^2}{N_1 - 1} = \text{ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง}$

$S_2 = \frac{(X_2 - \bar{X}_2)^2}{N_2 - 1} = \text{ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม}$

$N_1 = \text{จำนวนคนในกลุ่มทดลอง}$

$N_2 = \text{จำนวนคนในกลุ่มควบคุม}$

ภาคผนวก ข.
แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระดาษคำตอบ

ชื่อ.....นามสกุล.....

แผนก.....

ข้อที่						หมายเหตุ
1	ก	ข	ค	ง	จ	
2	ก	ข	ค	ง	จ	
3	ก	ข	ค	ง	จ	
4	ก	ข	ค	ง	จ	
5	ก	ข	ค	ง	จ	
6	ก	ข	ค	ง	จ	
7	ก	ข	ค	ง	จ	
8	ก	ข	ค	ง	จ	
9	ก	ข	ค	ง	จ	
10	ก	ข	ค	ง	จ	
11	ก	ข	ค	ง	จ	
12	ก	ข	ค	ง	จ	
13	ก	ข	ค	ง	จ	
14	ก	ข	ค	ง	จ	
15	ก	ข	ค	ง	จ	
16	ก	ข	ค	ง	จ	
17	ก	ข	ค	ง	จ	
18	ก	ข	ค	ง	จ	
19	ก	ข	ค	ง	จ	
20	ก	ข	ค	ง	จ	
21	ก	ข	ค	ง	จ	
22	ก	ข	ค	ง	จ	
23	ก	ข	ค	ง	จ	
24	ก	ข	ค	ง	จ	
25	ก	ข	ค	ง	จ	
26	ก	ข	ค	ง	จ	
27	ก	ข	ค	ง	จ	
28	ก	ข	ค	ง	จ	
29	ก	ข	ค	ง	จ	
30	ก	ข	ค	ง	จ	

แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

คำชี้แจง สถานการณ์ต่อไปนี้เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงาน ขอให้ท่านกากบาทคำตอบที่ท่านคิดว่าใกล้เคียงกับตัวท่านตามความเป็นจริงมากที่สุดลงในกระดาษคำตอบ โดยเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว และขอความกรุณาให้ท่านตอบคำถามให้ครบทุกข้อ

สถานการณ์ที่ 1 ตอนเช้าเพื่อนร่วมงานให้ท่านช่วยทำงานชิ้นหนึ่งซึ่งท่านสามารถทำได้ โดยไม่บอกว่าการเมื่อใด และท่านเองก็รับปากว่าจะทำให้ ตอนบ่ายเขามาพบท่านและพูดว่า

เพื่อนร่วมงาน : “งานที่ฉันวานให้ทำได้หรือยัง งานด่วนนะ”

กรณีที่ท่านมีงานในหน้าที่จำเป็นต้องทำและท่านก็ยังไม่ได้ทำงานให้ ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “งานที่คุณมาให้ฉันทำเมื่อเช้านะเธอ ยังไม่ได้ทำเลย คุณน่าจะบอกไว้ก่อนว่าจะมาเอาเมื่อไร”

ข. “ฉันยังไม่ได้ทำให้เลย ขอโทษอย่างยิ่ง คุณต้องการเมื่อไรล่ะ”

ค. “ก็คุณไม่บอกเองนี่ว่าจะมาเอาเมื่อไร ฉันก็เลยยังไม่ได้ทำ”

ง. “ตายแล้ว! ยังไม่ได้ทำให้เลย พอดีว่าฉันก็งานยุ่งและไม่รู้ว่าคุณรีบ แล้วคุณต้องการเมื่อไรล่ะ”

จ. “ยังไม่ได้ทำให้เลย น่าจะบอกสักนิดว่าคุณรีบและฉันเองก็ยุ่งด้วย นี่ถ้าบอกไว้ก่อนก็คงเสร็จแล้วล่ะ”

สถานการณ์ที่ 2 เพื่อนร่วมงานพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ทำไมนะทั้งที่ฉันกับดำ (เพื่อนร่วมงานคนหนึ่ง) เข้ามาทำงานพร้อมกัน วุฒิเท่ากัน แต่เวลาเงินเดือนขึ้นฉันกลับได้รับน้อยกว่า”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “โอ๊ย...ไม่น่าเอาเรื่องนี้มาคิดให้เสียสมองเลย”

ข. “คุณรู้สึกสงสัยและอดคิดไม่ได้ว่าทั้งที่คุณกับเขาเข้ามาทำงานพร้อมกันและวุฒิก็น่าเท่ากัน ทำไมคุณได้รับเงินเดือนน้อยกว่า”

ค. “คุณสงสัยว่าทั้งที่ทำงานพร้อมกัน วุฒิก็น่าเท่ากัน ทำไมคุณถึงได้รับเงินเดือนน้อยกว่าเขา ทั้งๆที่เริ่มต้นพร้อมกัน”

ง. “คุณคงไม่ค่อยพอใจนะ ทั้งที่ทำงานมาพร้อมกันเขากลับได้เงินเดือนมากกว่า”

จ. “ทั้งที่คุณกับเขาเข้าทำงานพร้อมกัน วุฒิก็เท่ากัน แต่เงินเดือนคุณกลับเพิ่มน้อยกว่า คุณรู้สึกว่ามันไม่ยุติธรรม”

สถานการณ์ที่ 3 เพื่อนร่วมงานพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ทำงานไม่ทัน ไม่รู้จะทำอย่างไรดี พรุ่งนี้ก็ต้องส่งงานแล้ว”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “คุณกังวลใจว่างานจะเสร็จไม่ทัน เราลองมาคิดกันดูว่าจะทำอย่างไรได้บ้าง ดีไหม”

ข. “คุณกังวลใจว่าจะทำงานไม่ทัน ลองฮึดอีกหน่อยดีไหม”

ค. “ไม่เป็นไร อย่าไปคิดอะไรมาก ครั้งนี้ก็ถือเสียว่าเป็นประสบการณ์”

ง. “คุณว่าอาจจะทำงานไม่ทัน ฉันว่ายังน่าจะลองทำดูก่อนนะ”

จ. “เห็นไหม ถ้าคุณรู้จักวางแผนในการทำงานคุณก็คงไม่ต้องเป็นแบบนี้”

สถานการณ์ที่ 4 เพื่อนร่วมงานพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ค่าเงินบาทลอยกัตัว ค่าเช่าบ้านก็ขึ้นราคา เดือนนี้เจ้าของบ้านขึ้นค่าเช่าอีก 600 บาท แต่เงินเดือนก็ยังเท่าเดิม ไม่รู้ว่าต่อไปจะเป็นอย่างไรบ้าง”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “คุณหนักใจเรื่องค่าเช่าบ้าน แล้วพลอยคิดถึงเรื่องค่าใช้จ่ายอื่นที่อาจจะตามมาด้วย”

ข. “คุณเจอปัญหาหนักทีเดียว พอลค่าเงินบาทลอยตัวเจ้าของบ้านก็ถือโอกาสขึ้นค่าเช่าบ้านแล้ว”

ค. “คุณคงหนักใจกับเรื่องค่าเช่าบ้านและค่าใช้จ่ายอื่นที่จะตามมา และคุณกำลังหาทางจัดการกับค่าใช้จ่ายที่จะเพิ่มขึ้น”

ง. “คุณคิดไปก็มากเรื่อง เสียเวลาเปล่า”

จ. “ฉันก็แยละสิ คุณต้องวางแผนค่าใช้จ่ายให้ดีๆ อย่างเช่น ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น”

สถานการณ์ที่ 5 เพื่อนร่วมงานของท่านพูดถึงเพื่อนร่วมงานอีกคนในที่ทำงานว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ทำไมเขาเป็นแบบนี้ก็ไม่รู้ ฉันทำงานดีที่สุดในแล้วเขาก็ยังมาต่อว่าฉัน ทั้งๆ ที่หัวหน้าก็ไม่เคยต่อว่าฉันเลย”

ท่านจะตอบอย่างไร

- ก. “คุณอาจคิดว่าคุณทำดีที่สุดแล้ว แต่เขาอาจจะมองอีกอย่างหนึ่งก็ได้นะ”
- ข. “คุณไม่พอใจที่เขาต่อว่าคุณ ทั้งที่คุณทำดีที่สุดแล้ว และเขาก็ไม่ใช่หัวหน้าของคุณด้วย”
- ค. “ถ้าคุณคิดว่าทำดีที่สุดแล้ว ทำไมเขายังมาว่าคุณอีกละ”
- ง. “คุณโกรธที่เขาต่อว่า เพราะเขาไม่ใช่หัวหน้าของคุณ”
- จ. “คุณไม่พอใจที่ถูกต่อว่า คุณรู้สึกว่าคุณทำงานดีที่สุดแล้ว และเขาก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะต่อว่า
คุณด้วย”

สถานการณ์ที่ 6 เพื่อนร่วมงานที่ไม่สนิทคุ้นเคยกับท่านพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ได้ข่าวว่าอาทิตย์ก่อนไปเที่ยวกับแฟน สนุกไหม”

ในกรณีที่ท่านรู้สึกไม่สนุกและอึดใจที่จะตอบคำถาม ท่านจะตอบอย่างไร

- ก. “ขอโทษนะ ฉันไม่อยากพูดถึงเรื่องนี้เท่าไร ฉันรู้สึกลำบากใจ คงเข้าใจนะ”
- ข. “ฉันทำงานค้างเอาไว้ต้องขอตัวก่อนนะ”
- ค. “คุณมายุ่งอะไรด้วย ฉันจะไปไหนมันก็ไม่เกี่ยวกับใคร”
- ง. “ขอโทษนะ ฉันลำบากใจและไม่อยากพูดถึงเรื่องนี้ ฉันรู้สึกกำลังจะพูดดีหรือไม่ดี
เองคงเข้าใจฉันนะ”

จ. “ฉันไม่อยากให้ถามถึงเรื่องนี้เลย ใครถามก็รู้สึกลำบากใจ”

สถานการณ์ที่ 7 เพื่อนร่วมงานพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “พ่อไม่ค่อยสบาย ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี

ท่านจะตอบอย่างไร

- ก. “พ่อป่วยยังพูดว่าไม่รู้จะทำอย่างไร ทำไมพูดอย่างนี้ล่ะ”
- ข. “คุณพ่อไม่สบาย เราเป็นลูก ก็ต้องพาไปหาหมอและดูแลให้ดีๆ”
- ค. “คุณพ่อไม่สบาย คุณไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร คุณกำลังวุ่นวายใจ”
- ง. “คุณไม่สบายใจที่คุณพ่อไม่สบายและไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร คงหนักใจมากสินะ”
- จ. “ตอนนี้คุณกังวลใจที่คุณพ่อไม่สบาย แต่ก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร จะให้ให้ฉันช่วยอะไรก็
ยินดีนะ”

สถานการณ์ที่ 8 ที่ทำงานของท่านมีการจัดไปเที่ยวประจำปีซึ่งท่านก็ไปด้วยเป็นประจำ แต่ครั้งนี้
ท่านไม่สามารถไปได้เนื่องจากติดธุระสำคัญ เมื่อเพื่อนร่วมงานของท่านพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ไม่รู้จักไปเที่ยวไหนบ้างเลย เขาแต่เก็บเงินอยู่นั้นแหละ”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “เรื่องงของใครก็ของมัน คุณมาเดือดร้อนกับฉันทำไม”

ข. “คุณคิดว่าที่ฉันไม่ไปเที่ยวไหนคงเป็นเพราะจะเก็บเงินอย่างเดียวล่ะสิ”

ค. “ฉันรู้สึกว่าคุณอยากให้ฉันไปด้วย”

ง. “ฉันรู้ว่าคุณอยากให้ฉันไปด้วยด้วยกัน แต่ฉันไปไม่ได้จริงๆ พอตัดธุระจำเป็น ต้องขอโทษคุณ ขอโทษเพื่อนๆ ด้วย”

จ. “ฉันรู้ว่าคุณอยากให้ฉันไปด้วย แต่ฉันตัดธุระจำเป็นจริงๆ ไว้คราวหน้าค่อยว่ากันใหม่นะ”

สถานการณ์ที่ 9 เพื่อนร่วมงานของท่านพูดถึงเพื่อนร่วมงานอีกคนหนึ่งว่า

เพื่อนร่วมงาน : “หมึก (เพื่อนร่วมงาน) บอกฉันว่าดำ (เพื่อนร่วมงาน) ว่าฉันว่าไม่ค่อยช่วยงานเขา แต่ตอนที่ฉันทำงานกับเขา เขาก็ไม่เห็นพูดอะไร มีอะไรเขาก็น่าจะพูดกับฉันตรงๆ”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “โธ้ย! เรื่องมาก”

ข. “คุณเสียความรู้สึกที่เขาทำอย่างนั้น และคิดว่ามีอะไรเขาก็น่าจะพูดกับคุณเอง”

ค. “คุณคิดมากไปมั้ง”

ง. “คุณรู้สึกผิดหวังดำนมาก เพราะคิดว่าเขาน่าจะพูดกับคุณตรงๆ”

จ. “คุณเสียความรู้สึกและผิดหวัง เพราะคุณคิดว่ามีอะไรเขาก็พูดกับคุณตรงๆได้แต่เขาก็ไม่พูด เหมือนกับไม่รู้ว่าคุณเป็นคนอย่างไร”

สถานการณ์ที่ 10 เพื่อนร่วมงานพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “เวลาที่ฉันทำงานกับดำเขาไม่ค่อยช่วยอะไรฉันเลย เขาเห็นฉันงานยุ่งอยู่ เขาก็ยังทำเฉยๆ ไม่รู้ว่าเขาเป็นอย่างนี้กับคนอื่นหรือเปล่า”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “คุณอยากให้ดำช่วยงานคุณบ้างเวลาคุณยุ่ง”

ข. “คุณอยากให้ดำช่วยเวลาที่คุณต้องการความช่วยเหลือ แต่ก็ผิดหวังเพราะไม่เป็นอย่างที่คิด”

ค. “เขาไม่ช่วยคุณ คุณเคยบอกกับเขาหรือเปล่าว่าอยากให้เขาช่วย”

ง. “คุณอยากให้ดำช่วยงานเวลาที่คุณยุ่ง แต่ก็ไม่เป็นอย่างที่คิด”

จ. “เขาอาจจะไม่ขอบคุณก็ได้ เขาถึงไม่ช่วยคุณ”

สถานการณ์ที่ 11 เพื่อนร่วมงานซึ่งทำงานต่างแผนกกันกับท่านมาพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ที่ทำงานของฉันเขาแบ่งกันเป็นกลุ่มๆ ทำให้รู้สึกว่าเวลาทำงานด้วยกันแล้วมันไม่ค่อยประสานกัน บางทีถามอะไรก็บอกว่าไม่รู้เรื่องบ้างล่ะ บางทีก็เฉยบ้างล่ะ”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “คุณอยากให้เพื่อนที่ทำงานร่วมมือกันให้มากกว่านี้ และปฏิบัติต่อกันและกันอย่างให้เกียรติและยอมรับ”

ข. “คุณรู้สึกอึดอัดใจในที่ทำงานที่เพื่อนๆ ไม่สมัครสมานสามัคคีกัน ทำให้มีผลต่องาน”

ค. “เป็นอย่างนี้ก็เหมือนกับไม่ค่อยสามัคคีกันเลยนะ”

ง. “ที่ไหนที่ไหนก็อย่างนี้แหละ”

จ. “คุณรู้สึกหงุดหงิดใจเวลาถามอะไรเพื่อนร่วมงานแล้วเขาบอกว่าไม่รู้เรื่องบ้าง บางทีก็เฉยบ้าง”

สถานการณ์ที่ 12 เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งมาทำงานสาย และพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “เมื่อเช้าวรตติด ฉันมาสาย คุณเชื่อไหมหัวหน้าเขาเขียนโน้ตต่อว่าฉันวางไว้บนโต๊ะทำงาน คนเดินผ่านไปผ่านมาเห็น เขาไม่น่าทำอย่างนี้เลย”

ในกรณีที่ท่านรับรู้ว่าเขามาสายบ่อย แต่ก็อดเห็นใจเขาไม่ได้ ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “เนี่ยนะ...เพราะคุณมาสายบ่อยก็เลยต้องมาเจอกับเหตุการณ์อย่างนี้”

ข. “ระยะนี้ฉันเห็นคุณมาสายบ่อยเหมือนกันนะ”

ค. “ฉันเห็นใจคุณนะที่ต้องมาเจอกับเหตุการณ์อย่างนี้ เรื่องนี้คงทำร้ายจิตใจคุณมาก”

ง. “ฉันฟังแล้วก็รู้สึกเห็นใจคุณ แต่คุณก็น่าจะแก้ไขเรื่องมาสายเหมือนกันนะ”

จ. “ฉันรู้สึกเห็นใจนะที่คุณถูกตำหนิ และรู้ว่าเรื่องนี้มันก็ค่อนข้างรุนแรงสำหรับคุณ”

สถานการณ์ที่ 13 ขณะนั่งรับประทานอาหารกลางวัน เพื่อนร่วมงานพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “วันนี้หัวหน้าเขาเครียดมาก เมื่อเข้ามาคุยกับฉันเขาก็ว่าฉัน ทั้งๆที่ฉันอารมณ์ดีอยู่แท้ๆ ทำอย่างนี้ฉันก็รับไม่ได้เหมือนกัน”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “วันนี้หัวหน้าเขาเครียด เมื่อเข้ามาก็มาว่าคุณขณะที่กำลังอารมณ์ดี คุณไม่พอใจและคิดว่าเขาไม่น่าทำอย่างนั้นเลย”

ข. “คุณอารมณ์เสียและนึกไม่ถึงว่าวันนี้จะมีเรื่องร้ายๆมาหาคุณตั้งแต่เช้า”

ค. “คุณโมโหและเสียใจมาก ที่เขามาว่าคุณ ทั้งๆที่เรากำลังอารมณ์ดีๆอยู่”

ง. “ก็เป็นอย่างนี้แหละคนเรา อย่าคิดอะไรมากเลย”

จ. “วันนี้เขาว่าคุณด้วยหรือ เออ...แล้วเขาว่าคุณเรื่องอะไรล่ะ เธอไม่ตอกกลับไปบ้างล่ะ”

สถานการณ์ที่ 14 ท่านสังเกตเห็นว่าเพื่อนร่วมงานถือไม้ค้ำยันและเข้าเผือกที่ขาซ้าย ขณะที่เขาเดินเข้ามาหาท่าน และเขาพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “เมื่อวันก่อนผมไปเที่ยวกับเพื่อน ขับมอเตอร์ไซด์ไปกัน จังหวะไม่ดี เจอรถยนต์ตัดหน้า สภาพก็เลยเป็นอย่างที่เห็นนี้แหละครับ”

ในกรณีที่ท่านรู้สึกเป็นห่วงเขา ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “เจ็บไหมล่ะทำตัวเป็นแก๊งซิ่ง แล้วเป็นไง”

ข. “แยม! ขับรถไปเที่ยวแต่กลับถูกรถชน ดินะที่รอดมาได้”

ค. “คุณคงเดินไม่สะดวกสินะ แต่อีกไม่นานก็คงหาย”

ง. “ช่วงนี้คุณคงลำบากสินะ มีอะไรให้ช่วยก็บอกนะไม่ต้องเกรงใจ ฉันเป็นห่วง”

จ. “แหมน้อยนะ ขับรถไปเที่ยวแต่กลับถูกรถชน แล้วนี่เป็นอย่างไรบ้างล่ะ พอไหวหรือเปล่า”

สถานการณ์ที่ 15 เพื่อนร่วมงานพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ไม่รู้เป็นอย่างไร เพื่อนบางคนเวลาที่เขามาขอให้ช่วยงานก็พูดจาดี แต่พองานเสร็จแล้วเวลาเดินสวนกันเขาไม่ทักทายเลย”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “เขาพูดจาดีกับคุณเฉพาะเวลาที่เขามาขอให้ช่วยงาน ตอนอื่นๆขนาดเดินสวนกันเขาก็ยังไม่ทักทายคุณเลย มันแปลกนะ”

ข. “เราจะไปว่าเขาได้ยังไง เพราะคุณอยากช่วยเขาเองนี่”

ค. “เขาพูดจาดีกับคุณเฉพาะเวลาที่เขามาขอให้ช่วยงาน แต่ตอนหลังเดินสวนกัน เขากลับไม่ทักทายคุณ คุณรู้สึกผิดหวังและสงสัย”

ง. “เขาพูดจาดีกับคุณเฉพาะเวลาที่เขามาขอความช่วยเหลือเท่านั้น เขาไม่น่าทำอย่างนี้เลยนะ”

จ. “ในเมื่อคุณรู้ว่าเขาเป็นอย่างนี้แล้วคุณก็ไม่ควรไปยุ่งกับเขาสิ”

สถานการณ์ที่ 16 เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งป่วยและท่านไปเยี่ยมเขาที่โรงพยาบาล เขาพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “หมอบอกฉันว่าเขาสงสัยว่าฉันจะเป็นมะเร็ง”

ในกรณีที่ท่านอยากให้กำลังใจเขา ท่านจะตอบอย่างไร

- ก. “หมอบอกอย่างนั้นจริงๆหรือ แต่เขาก็แค่สงสัยเท่านั้นนะ มันอาจจะไม่ใช่ก็ได้”
- ข. “อยากให้กำลังใจคุณ อยากให้คุณรอดผลการตรวจอีกที บางทีอาจจะไม่ใช่ก็ได้”
- ค. “ฉันอยากให้คุณเข้มแข็ง เพราะบางทีคุณอาจจะไม่ได้เป็นอะไรก็ได้”
- ง. “ตอนนี้ฉันอยากให้กำลังใจคุณ อยากให้คุณเข้มแข็ง แล้วรอดผลการวินิจฉัยอีกที”
- จ. “อย่าพูดเลย ฟังแล้วใจหาย มันอาจจะไม่ใช่ก็ได้”

สถานการณ์ที่ 17 ในระหว่างรับประทานอาหาร เพื่อนร่วมงานพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “วันก่อนพ่อของฉันเขาจบไปกลางหนักรอบๆบ้าน ทั้งๆที่อายุก็ปาเข้าไปตั้ง 70 กว่าแล้ว ฉันว่าก็ไม่ได้ วันหลังเห็นจะต้องเขาจบไปช้อน”

ท่านจะตอบอย่างไร

- ก. “คุณสงสารพ่อไม่อยากให้พ่อทำงานมากเพราะอายุมากแล้ว”
- ข. “พ่อแก่แล้วให้แก่ทำของแก่ไปเถอะ”
- ค. “คุณรู้สึกห่วงคุณพ่อเพราะท่านอายุมากแล้ว ไม่อยากให้ทำงานหนัก เกรงจะเป็นอันตราย”
- ง. “คุณไม่อยากให้พ่อไปกลางหนักรอบๆบ้านเพราะท่านอายุมากแล้ว เราอยากให้ท่านพักผ่อน”
- จ. “คุณคงไม่อยากพูดอะไร พูดไปท่านก็คงไม่ฟังเพราะท่านรู้สึกว่าท่านเป็นพ่อ”

สถานการณ์ที่ 18 เพื่อนร่วมงานของท่านเดินเข้ามาปรึกษาท่านในเย็นวันหนึ่งเพื่อปรึกษาเรื่องการตัดสินใจลาออก เขาพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “คือฉันรู้สึกไม่ค่อยสบายใจ บางครั้งการที่ความคิดเห็นไม่ค่อยตรงกับใครก็ทำให้รู้สึกอึดอัดใจ ทำให้ไม่อยากทำงาน แต่พอคิดว่าจะลาออกก็รู้สึกว่าตัดสินใจลำบาก”

ท่านจะตอบอย่างไร

- ก. “ที่ไหนก็เหมือนกัน ฉันก็โดนเหมือนกัน คุณรู้จักอดทนหน่อยสิ”
- ข. “คุณรู้สึกขัดแย้งในใจว่าเพราะอะไรความคิดเห็นของคุณถึงไม่เป็นที่ยอมรับ ทำให้รู้สึกอึดอัดใจจึงคิดถึงการลาออกจากงาน แต่ก็ไม่อยากจะลาออก”

ค. “คุณรู้สึกไม่สบายใจ ไม่มีความสุข ที่ความคิดเห็นไม่ตรงกับคนอื่นก็เลยคิดว่าการลาออกน่าจะเป็นทางออกที่ดี”

ง. “คุณรับไม่ได้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก็เลยคิดอยากจะลาออก”

จ. “คุณอึดอัดใจที่ความคิดเห็นไม่ค่อยตรงกับคนอื่น ทำให้คิดอยากลาออกแต่ก็ลังเลใจ”

สถานการณ์ที่ 19 เพื่อนร่วมงานในแผนกที่ทำงานร่วมกันกับท่านมานานจำเป็นต้องย้ายแผนก เขาพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ฉันไม่อยากย้ายไปที่อื่นเลย ฉันอยากทำงานอยู่กับพวกเราที่นี่ แต่คำสั่งก็ออกมาแล้ว”

ในกรณีที่ท่านรู้สึกว่าไม่อยากให้เขาย้ายไปเลย ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “แน่จริง ฉันคงต้องเสียใจมากแน่ๆ เธอไม่ต้องย้ายไปก็ดีนะสิ”

ข. “ฉันก็รู้สึกเหมือนกับเธอ เราอยู่ด้วยกันมานาน ก็ไม่อยากให้คุณย้ายไป แต่คำสั่งก็ออกมาแล้ว”

ค. “ฉันไม่อยากให้เธอย้ายไปหรอก แต่คำสั่งก็ออกมาแล้ว เราคงต้องยอมรับ”

ง. “ฉันอดใจหายใจไม่ได้ที่เธอต้องย้ายไป แต่คำสั่งออกมาแล้ว บางทีเธออาจจะชอบที่ใหม่ก็ได้”

จ. “นั่นนะสิ น่าจะเป็นคนอื่นมากกว่า”

สถานการณ์ที่ 20 เพื่อนร่วมงานพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ไม่รู้จะทำไปทำไม ทำแล้วก็ไม่เห็นว่าจะมีใครเห็น ”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “คุณน้อยใจที่ผู้ที่เราหวังให้เห็นคุณค่าของเรากลับไม่เห็น คุณก็เลยรู้สึกว่าไม่รู้จะทำงานไปทำไมกัน”

ข. “คุณท้อใจทั้งที่คุณก็ทำงาน แต่กลับไม่มีใครใครเห็นคุณค่าของคุณ”

ค. “ทำไปเถอะ ยังดีที่เราได้ทำงาน”

ง. “คุณทำใจได้แล้วไม่มีใครเห็นอยู่แล้ว”

จ. “คุณท้อใจที่ทำงานแล้วไม่มีใครความสำคัญของคุณ”

สถานการณ์ที่ 21 เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งของท่านพูดถึงลูกของเขา เขาพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ฉันล่ะหนักใจจริงๆ ลูกหัวไม่ตีสอบ entrance ก็ไม่ติด ไม่รู้จะทำอย่างไรดี จะให้เรียนเอกชนหรือก็ไม่มียุทธศาสตร์”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “คุณหนักใจมากที่ลูก entrance ไม่ติด”

ข. “คุณกังวลใจที่ลูก entrance ไม่ติด และไม่รู้ว่าจะจัดการกับเรื่องนี้อย่างไร”

ค. “คนเป็นแม่ก็อยากให้ลูกเรียนให้ๆ ได้นะ”

ง. “คุณกังวลใจและเป็นห่วงลูกที่เขา entrance ไม่ติด คุณกำลังพยายามหาทางแก้ไข แต่ดูเหมือนยังหาทางออกไม่ได้”

จ. “เราไม่ได้เอาใจใส่เขาอย่างเต็มที่มั้ง”

สถานการณ์ที่ 22 เพื่อนร่วมงานชวนท่านไปงานเลี้ยงแต่งงานของเพื่อนในแผนก ซึ่งท่านเองไม่ได้รับบัตรเชิญ เขาพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “เย็นพรุ่งนี้ไปงานเลี้ยงแต่งงานของดำด้วยกันไหม”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “ขอบคุณเธอนะ แต่ฉันคงไม่ไป พอดีเขาไม่ได้เชิญฉัน”

ข. “ขอบคุณเธอนะที่ชวนฉัน แต่ฉันคงไม่ไปเพราะเขาไม่ได้เชิญฉัน เธอไปให้สนุกนะ”

ค. “ขอบคุณนะที่ชวน ฉันอยากไปเหมือนกัน แต่เขาไม่ได้เชิญฉัน ขอให้สนุกมากๆ นะ”

ง. “ไปไม่ไปมันเรื่องของฉัน เธอก็ไม่ต้องมาเกี่ยวกับฉัน”

จ. “ฉันคงไม่ไปเพราะเขาไม่ได้เชิญ”

สถานการณ์ที่ 23 เพื่อนร่วมงานนัดกับท่านว่าจะไปรับท่านและเพื่อนๆ ไปงานเลี้ยงของบริษัทด้วยกันในวันเสาร์ แต่เขาไม่มาตามนัด เช้าวันจันทร์เขามาพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ต้องขอโทษด้วยนะที่เมื่อวันเสาร์ไปรับไม่ได้”

ในกรณีที่ท่านรู้สึกโกรธที่เขาไม่ติดต่อมา ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “ก็ไม่เห็นจะเป็นไร พวกเราก็ไปกันได้ วันหลังฉันคงไม่รบกวนคุณอีก”

ข. “นี่มันวันจันทร์แล้วนะ คุณทำให้พวกเราอารมณ์เสียมาก จะติดต่อคุณก็ติดต่อไม่ได้”

ค. “เออ...มันเป็นอย่างไรละถึงไม่ได้ไปรับพวกเรา วันนั้นฉันเองก็โมโห คอยอยู่ตั้งนานคุณก็ไม่มา ติดต่อก็ติดต่อไม่ได้”

ง. “วันนั้นฉันไม่โทรมคุณจริงๆ ติดต่อก็ตัดต่อไม่ได้ คุณก็ไม่โทรมา”

จ. “วันนั้นฉันไม่โทรมคุณจนอยู่ไม่ติดเลย เพื่อนๆก็เหมือนกัน ทำไมไม่โทรมาบอกกันบ้าง คุณน่าจะคิดบ้างว่าเพื่อนๆรออยู่”

สถานการณ์ที่ 24 เพื่อนร่วมงานพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ไม่อยากทำงานนี้แล้วละ อย่าย้ายที่ทำงาน ทำงานเหนื่อยก็เหนื่อย ตื่นก็ต้องตื่นแต่เช้า ท้อใจจังเลย”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “คุณรู้สึกไม่อยากทำงานที่นี่แล้ว มันเหนื่อยมากและรู้สึกท้อใจ”

ข. “คุณอยากทำงานใหม่ เพราะงานที่นี่เหนื่อย คุณต้องตื่นแต่เช้า คุณรู้สึกท้อใจ ฉันว่าคงมีเรื่องที่กระทบกระเทือนใจคุณมากด้วย”

ค. “คุณไม่อยากทำงานที่นี่แล้ว ทั้งเหนื่อยทั้งต้องตื่นแต่เช้า และงานก็ไม่น่าสนใจด้วย”

ง. “อ้อ...ทำไมละ งานที่นี่ก็ไม่เห็นจะมีอะไรนี่”

จ. “ฉันว่าน่าจะทนอีกนิดหน่อยนะ เพราะมันอาจจะเป็นแต่เฉพาะช่วงนี้ก็ได้อ”

สถานการณ์ที่ 25 เพื่อนร่วมงานพูดกับท่านหลังจากทราบผลการพิจารณาเงินเดือนแล้วว่า

เพื่อนร่วมงาน : “คนอื่นเงินเดือนขึ้นกันทุกคน มีฉันอยู่คนเดียวที่ไม่ขึ้น เป็นใครก็ต้องเสียใจ ทำงานเหมือนกัน คิดไปอีกทีก็อาจเป็นเพราะว่าฉันลาป่วยบ่อย แต่มันก็เป็นสิทธิของฉัน”

ในกรณีที่ท่านรู้สึกเห็นใจเขา ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “ฉันเห็นใจและอยากช่วยแบ่งเบาความทุกข์ของคุณบ้าง คุณคงเสียใจกับเรื่องนี้มาก”

ข. “ฉันเห็นใจคุณนะ แต่คุณก็ลาป่วยบ่อย ฉันอยากให้คุณยอมรับในข้อนี้ด้วย”

ค. “นี่ก็ดีแล้วที่คุณรู้ตัวว่าเป็นเพราะลาป่วยบ่อย”

ง. “คุณคงต้องทำใจ ที่เงินเดือนคุณไม่ขึ้นเป็นเพราะคุณลาป่วยบ่อย”

จ. “ฉันเห็นใจ และเข้าใจว่าคุณเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น”

สถานการณ์ที่ 26 เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งของท่านซึ่งไม่ได้มีหน้าที่เกี่ยวกับเอกสารพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “คิดดูหลายครั้งแล้วนะที่เขาเอางานพิมพ์เอกสารมาให้ฉันพิมพ์ ทั้งๆที่ไม่ใช่หน้าที่ของฉันสักหน่อย ทำไมฉันต้องทำงานที่ไม่ใช่หน้าที่ของฉันด้วย”

ก. “แล้วทำไมไม่ทำอะไรสักอย่างให้มันเด็ดขาดไปเลยละ ก็คุณมัวแต่เป็นอย่างนี้ละสิเขาก็เลยได้ใจ”

ข. “ใช่...งานพิมพ์นี้ไม่ใช่งานของคุณสักหน่อย คุณจะทำไปทำไม คุณก็บอกเขาไปเลยสิว่า คุณไม่ว่าง”

ค. “คุณไม่พอใจที่เขาเอางานอื่นที่ไม่ใช่งานของคุณมาให้ทำ และคิดว่าเขาน่าจะเข้าใจ”

ง. “คุณไม่อยากทำงานที่ไม่ใช่งานในหน้าที่ของคุณ”

จ. “คุณไม่พอใจที่เขาเอางานอื่นที่ไม่ใช่งานของคุณมาให้ทำ และอยาก让他เข้าใจความรู้สึกของคุณด้วย”

สถานการณ์ที่ 27 หลังจากออกจากห้องประชุมเพื่อนร่วมงานพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ผู้ใหญ่เขาคาดหวังว่าอยากให้งานให้ได้ดีที่สุดตามที่เขาต้องการ พอไม่ได้ตามความคิดของเขา เขาก็บ่นว่าทำไมถึงเป็นอย่างนี้ ทั้งๆที่ฉันก็ทำเต็มที่ทุกครั้ง”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “คุณทำได้เต็มที่ก็ดีแล้ว อย่าคิดอะไรให้วุ่นวายมากไป”

ข. “คุณท้อใจ ทั้งที่ทำงานอย่างเต็มที่แต่ก็ไม่ได้อย่างที่เขาคาดต้องการ”

ค. “เต็มที่ของเธอมันไม่เต็มที่ของเขานะ จะทำอย่างไรได้”

ง. “คุณรู้สึกกดดัน และไม่แน่ใจว่าเป็นเพราะอะไรถึงทำงานตามที่ผู้ใหญ่คาดหวังไม่ได้”

จ. “คุณรู้สึกว่าการทำงานไม่ได้ตามที่หวังเป็นความกดดันมากกว่า”

สถานการณ์ที่ 28 ท่านกับเพื่อนร่วมงานนัดกันไปรับประทานอาหารกลางวันข้างนอกด้วยกัน แต่เมื่อถึงเวลา 11.00 น. เขาเข้ามาบอกกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “คงไปทานข้าวกับคุณไม่ได้แล้วล่ะ ฉันรู้สึกที่ไม่ค่อยสบาย คุณคงไม่ว่านะ”

ในกรณีที่ท่านรู้สึกว่าเป็นห่วงเขา ท่านจะบอกกับเพื่อนร่วมงานว่า

ก. “ไปไม่ได้ก็ไม่ใช่ไร ฉันไปคนเดียวก็ได้”

ข. “ฉันไปคนเดียวได้ ไม่สบายก็พักก่อน”

ค. “คุณไม่สบายก็พักก่อนเถอะ ไม่ต้องกังวล โอกาสหน้าเราค่อยนัดกันใหม่อีกทีดีไหม”

ง. “ไม่เป็นไร ไม่ต้องห่วง เดี่ยวฉันชวนคนอื่นไปแทนก็ได้”

จ. “คุณไม่สบายก็พักก่อนเถอะ ไม่ต้องห่วงฉันหรอก เอาไว้นัดกันใหม่อีกทีก็แล้วกัน”

สถานการณ์ที่ 29 เมื่อเพื่อนร่วมงานของท่านกลับจากไปเที่ยวต่างจังหวัด เขาพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ฉันไม่ค่อยได้ซื้ออะไรเท่าไร ก็เลยไม่มีของฝาก ต้องขอโทษด้วยนะ”

ในกรณีที่ท่านรู้สึกเกรงใจ ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “ก็ไม่เห็นจำเป็นต้องซื้อนี่ เพราะฉันก็ไม่อยากได้ของฝากหรอก”

ข. “ไม่เป็นไร แต่อย่างไรก็ขอบคุณนะที่ยังนึกถึงฉัน แล้วไปเที่ยวเป็นอย่างไรบ้าง”

ค. “ไม่เป็นไร แต่คุณนึกถึงฉันก็ดีใจแล้ว แล้วไปเที่ยวสนุกไหม”

ง. “ไม่เป็นไร ไม่เห็นต้องขอโทษเลย ในเมื่อคุณก็ไม่ได้ซื้ออะไรเท่าไร”

จ. “ไม่ต้องหรอก ซื้อทีนี้ก็เหมือนกัน ไม่ต้องชนด้วย”

สถานการณ์ที่ 30 เพื่อนร่วมงานพูดกับท่านว่า

เพื่อนร่วมงาน : “ระยะนี้ฉันมักจะเก็บเอาคำพูดของเพื่อนๆ มาคิดอยู่เรื่อย บางทีฉันนึกว่าเขาโกรธฉัน ฉันก็เก็บเอาคำพูดของเขาไปคิดหึงคืนเลย พอวันรุ่งขึ้นเขาก็ทักทายฉันเหมือนเดิม 不知ว่าจะทำอย่างไรดีจะได้ไม่ต้องคิดมาก”

ท่านจะตอบอย่างไร

ก. “คนคิดมากเหมือนไฟรูมนะ”

ข. “คุณรู้สึกกังวลใจที่บางครั้งคุณเก็บเอาคำพูดของเพื่อนๆ มาคิดมาก และบางครั้งคุณก็พบว่ามันไม่ได้เป็นอย่างที่คุณคิด ก็เลยตำหนิตนเอง แต่ก็ไม่รู้จะจัดการอย่างไร”

ค. “คิดมากไปก็วุ่นวายมากไปจ๊ะ”

ง. “คุณมักจะเก็บเอาคำพูดของเพื่อนๆ ไปคิด ทั้งที่บางครั้งก็ไม่ได้เป็นอย่างที่คุณคิด ทำให้คุณรู้สึกกังวลใจจนตนเองก็อยากแก้ไขมัน”

จ. “คุณกังวลใจกับคำพูดของเพื่อน”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การให้คะแนน

ความแท้ (genuineness)

คำตอบ ข้อที่	ก	ข	ค	ง	จ
	คะแนน				
1	2	5	1	4	3
6	4	2	1	5	3
12	1	2	5	3	4
14	1	2	3	5	4
16	2	4	3	5	1
23	2	1	5	4	3
28	1	3	5	2	4
29	1	4	5	3	2

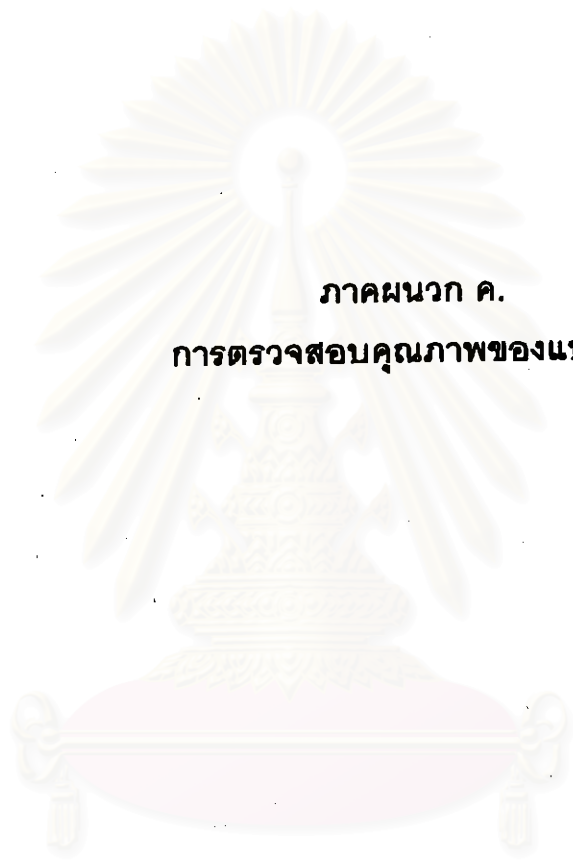
การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข (unconditional positive regard)

คำตอบ ข้อที่	ก	ข	ค	ง	จ
	คะแนน				
3	5	4	2	3	1
7	1	2	3	4	5
8	1	2	3	5	4
10	3	5	2	4	1
15	4	1	5	3	2
22	3	4	5	1	2
24	3	5	4	1	2
26	5	3	1	2	4

การเข้าใจอย่างร่วมรู้สึก (empathic understanding)

คำตอบ	ก	ข	ค	ง	จ
ข้อที่	คะแนน				
2	1	4	3	2	5
9	1	4	2	3	5
11	5	4	2	1	3
13	4	5	3	2	1
17	3	1	5	4	2
18	1	5	3	2	4
21	3	4	2	5	1
30	1	5	2	4	3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.
การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
จำแนกตามคุณลักษณะและคะแนนรวมทั้งฉบับ (N=172)

คุณลักษณะ	$\bar{X}$	SD
1. ความแท้	28.11	4.34
2. การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข	25.45	5.14
3. การเข้าใจอย่างร่วมรู้สึก	25.13	6.10
4. รวมทั้งฉบับ	78.69	12.86

* p มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงค่าปกติวิสัยสำหรับเปลี่ยนคะแนนแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
(คะแนนดิบ) เป็นคะแนนมาตรฐานที่ (Normalized T-score) N=172

คะแนนที่ได้	T-score	คะแนนที่ได้	T-score	คะแนนที่ได้	T-score
104	70	85	55	68	42
103	69	84	54	67	41
102	68	83	53	66	40
99	66	82	53	65	39
98	65	81	52	64	39
97	64	80	50	63	38
96	63	79	50	62	37
95	63	78	49	61	36
94	62	77	49	59	35
93	61	76	48	58	34
92	60	75	47	56	32
91	60	74	46	55	32
90	59	73	46	53	30
89	58	72	45	50	28
88	57	71	44	49	25
87	56	70	43	31	13
86	56	69	42	-	-

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ของมาตรวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลโดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับข้อกระทงอื่นๆทั้งหมด (Corrected Item-Total Correlation) N=172

ข้อที่	ค่าสหสัมพันธ์ (r) N=172	
	เมื่อวิเคราะห์ 30 ข้อ	เมื่อวิเคราะห์ 24 ข้อ
1	.31*	.32*
2	.27*	.25*
3	.24*	.26*
4	-.07	
5	-.03	
6	.37*	.39*
7	.42*	.44*
8	.32*	.33*
9	.38*	.33*
10	.22*	.23*
11	.41*	.40*
12	.33*	.30*
13	.25*	.25*
14	.38*	.37*
15	.26*	.27*
16	.27*	.25*
17	.52*	.48*
18	.36*	.35*
19	.17	
20	.21*	

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ของมาตรวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลโดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับข้อกระทงอื่นๆทั้งหมด (Corrected Item-Total Correlation) N=172 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าสหสัมพันธ์ (r) N=172	
	เมื่อวิเคราะห์ 30 ข้อ	เมื่อวิเคราะห์ 24 ข้อ
21	.45*	.44*
22	.38*	.39*
23	.24*	.27*
24	.24*	.25*
25	.22*	
26	.43*	.42*
27	.23*	
28	.27*	.29*
29	.28*	.29*
30	.47*	.47*
ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา	.79	.80

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* $p < .05$

ตารางที่ 11 แสดงค่าความเที่ยงของแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลจำแนกตาม
คุณลักษณะและคะแนนรวมทั้งหมด (N=172)

คุณลักษณะ	ความเที่ยง
1. ความแท้	.54*
2. การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข	.56*
3. การเข้าใจอย่างร่วมรู้สึก	.67*
4. รวมทั้งฉบับ	.80*

* p มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะและคะแนนรวมของแบบวัดสัมพันธภาพ
ระหว่างบุคคล (N=172)

คุณลักษณะ	1	2	3	4
1. ความแท้ (1)	-	-	-	-
2. การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข (2)	.56*	-	-	-
3. การเข้าใจอย่างร่วมรู้สึก (3)	.48*	.52*	-	-
4. รวมทั้งฉบับ (4)	.79*	.84*	.84*	-

* p มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

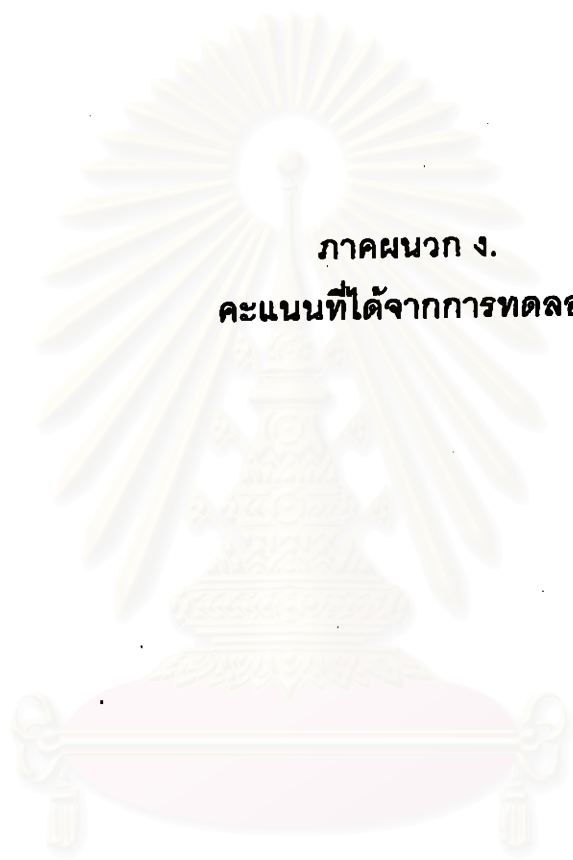
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงค่าความตรงตามสภาพของแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลโดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในแต่ละคุณลักษณะและคะแนนรวมระหว่างกลุ่ม Social และกลุ่ม Realistic ด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t-independent test)

คุณลักษณะ	กลุ่มSocialบุคคล (N=25)		กลุ่มRealisticบุคคล (N=25)		t-test
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ความแท้	31.84	3.45	27.04	3.88	4.62*
2. การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข	29.64	4.86	23.64	4.30	4.63*
3. การเข้าใจอย่างร่วมรู้สึก	28.00	6.38	22.44	4.89	3.47*
4. รวมทั้งฉบับ	89.48	12.48	73.12	9.40	5.24*

* $p > .05$ ($t_{.05,48} = 1.68$) ทดสอบทางเดียว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.
คะแนนที่ได้จากการทดลอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณลักษณะความแท้ของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแต่ละคนในระยะก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง(N=8)		กลุ่มควบคุม(N=8)	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	24	35	23	26
2	24	38	18	25
3	23	26	24	29
4	27	30	25	28
5	17	36	17	27
6	26	29	22	19
7	27	35	23	25
8	25	30	27	24
$\bar{X}$	24.13	32.38	22.38	25.38
SD	3.23	4.17	3.38	3.07

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณลักษณะการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไขของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแต่ละคนในระยะก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง(N=8)		กลุ่มควบคุม(N=8)	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	19	33	19	24
2	16	31	19	22
3	17	25	14	25
4	21	28	19	19
5	13	29	23	28
6	21	18	20	16
7	18	33	17	23
8	17	30	23	19
$\bar{X}$	17.75	28.38	19.25	22.00
SD	2.66	4.96	2.96	3.85

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณลักษณะการเข้าใจอย่างร่วมรู้ดีของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแต่ละคนในระยะก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง(N=8)		กลุ่มควบคุม(N=8)	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	18	34	22	25
2	22	29	19	15
3	21	30	24	16
4	15	23	18	17
5	17	33	25	13
6	18	27	21	12
7	17	26	21	14
8	22	15	12	19
$\bar{X}$	18.75	27.13	20.25	16.38
SD	2.61	6.08	4.06	4.14

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแต่ละคนในระยะก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง(N=8)		กลุ่มควบคุม(N=8)	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	61	102	64	75
2	62	98	56	62
3	61	81	62	70
4	63	81	65	64
5	47	98	65	68
6	65	74	63	47
7	62	98	61	62
8	64	75	62	62
$\bar{X}$	60.62	87.88	62.25	63.75
SD	5.68	11.31	2.92	8.23

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวนุชนาฏ ศิริพล เกิดเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2513 ที่จังหวัดนครสวรรค์ สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ (เทียบเท่าปริญญาตรี) จากวิทยาลัยพยาบาลสระบุรี จังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2535 เข้าศึกษาต่อในสาขาจิตวิทยาการปรึกษา ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2537

ประสบการณ์เกี่ยวกับกลุ่ม

1. ประสบการณ์ในการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม
สมาชิกกลุ่มจิตสัมพันธ์ 1 ครั้ง
2. ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำกลุ่มภายใต้การนิเทศ
ผู้นำกลุ่มจิตสัมพันธ์ 4 ครั้ง
กลุ่มพัฒนาตน 15 ครั้ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย